

Sprawa C-594/10

T.G. van Laarhoven

przeciwko

Staatssecretaris van Financiën

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

Szósta dyrektywa VAT – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Ograniczenie – Korzystanie z ruchomości stanowiących cztery aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika – Traktowanie pod względem podatkowym prywatnego korzystania z przedmiotu należącego do majątku przedsiębiorstwa

Streszczenie wyroku

Postanowienia podatkowe – Harmonizacja ustawodawstw – Podatki obrotowe – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Czynności podlegające opodatkowaniu – Podstawa opodatkowania – Używanie przez podatnika, zarówno do celów związanych z działalnością, jak również do celów prywatnych, pojazdów należących do jego przedsiębiorstwa

(dyrektywa Rady 77/388, art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), art. 11 cztery A ust. 1 lit. c))

Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, zmienionej dyrektywą 95/7, w związku z art. 11 cztery A ust. 1 lit. c) tejże dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowej regulacji podatkowej, która w pierwszej kolejności upoważnia podatnika, którego pojazdy samochodowe są używane zarówno do celów związanych z działalnością, jak również do celów prywatnych, do natychmiastowego i całkowitego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej, jednak w dalszej kolejności przewiduje w zakresie dotyczącym użytkowania owych pojazdów do celów prywatnych coroczne opodatkowanie oparte – dla potrzeb określenia podstawy opodatkowania podatkiem od wartości dodanej podlegającym zapłacie w danym roku podatkowym – na metodzie ryczałtowego obliczenia wydatków związanych z tym użytkowaniem bez uwzględnienia w sposób proporcjonalny zakresu owego użytkowania.

(por. pkt 38; sentencja)

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 16 lutego 2012 r. (*)

Szósta dyrektywa VAT – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Ograniczenie – Korzystanie z ruchomości stanowiących cząść aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika – Traktowanie pod względem podatkowym prywatnego korzystania z przedmiotu należącego do majątku przedsiębiorstwa

W sprawie C-594/10

mając za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 29 października 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 17 grudnia 2010 r., w postępowaniu:

T.G. van Laarhoven

przeciwko

Staatssecretaris van Financiën,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta (sprawozdawca), E. Juhász i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: M. Ferreira, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 listopada 2011 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- przez T.G. van Laarhovena osobiście,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez C. Wissels oraz M. Bulterman, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu Zjednoczonego Królestwa przez C. Murrell, działające w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Lozano Palacios oraz W. Roelsa, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2011 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), zmienionej dyrektyw Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r. (Dz.U. L 102, s. 18) (zwanej dalej „szóstą dyrektywą”).

2 Wniosek ten został przedłożony w ramach sporu pomiędzy T.G. van Laarhovenem a Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu do spraw finansów) w przedmiocie podatku od wartości dodanej (zwanego dalej „podatkiem VAT”) podlegającego zapłacie w związku z korzystaniem, dla prywatnych potrzeb podatnika, z pojazdów samochodowych stanowiących część aktywów jego przedsiębiorstwa.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z art. 2 szóstej dyrektywy „[o]podatkowaniu podatkiem [VAT] podlega dostawa towarów lub [świadczenie] usług świadczona [dokonywane] odpłatnie na terytorium kraju przez podatnika, który jako taki występuje [działającego w takim charakterze]”.

4 Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy zrównuje z odpłatnym świadczeniem usług „korzystanie z towarów stanowiących część aktywów przedsiębiorstwa dla prywatnych potrzeb podatnika lub jego pracowników lub bardziej ogólnie, do celów innych niż związane z jego działalnością, w przypadkach kiedy podatek [VAT] od takich towarów podlega w całości lub w części odliczeniu”.

5 Zgodnie z art. 11 cz. A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy podstawą opodatkowania jest „w odniesieniu do transakcji wymienionych w art. 6 ust. 2 suma wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usługi”.

6 Artykuł 17 wskazanej dyrektywy w brzmieniu wynikającym z art. 28f stanowi, co następuje:

„1. Prawo do odliczenia powstaje w momencie, w którym odliczany podatek staje się wymagalny [z chwili powstania obowiązku podatkowego].

2. O ile towary i usługi są częścią transakcji podlegających opodatkowaniu, podatnik jest uprawniony do odliczenia od podatku, który zobowiązany jest zapłacić:

a) należny [podlegający zapłacie] lub zapłacony na terytorium kraju podatek [VAT] od towarów lub usług, które są mającymi być mu dostarczone przez innego podatnika;

[...]

6. Przed upływem najwyżej czterech lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, podejmie decyzję, które wydatki nie będą się kwalifikowały do odliczenia podatku od wartości dodanej. Odliczenie podatku od wartości dodanej nie będzie w żadnym przypadku obejmować wydatków niebędących wydatkami ściśle związanymi z działalnością gospodarczą, takich jak wydatki na artykuły luksusowe, rozrywkowe lub wydatki reprezentacyjne.

Do czasu wejścia w życie powyższych przepisów państwa członkowskie mogą zachować wyłączenia przewidziane w ich prawie krajowym w momencie wejścia w życie niniejszej

dyrektywy.

[...].

7 Artykuł 20 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy stanowi, co następuje:

„1. Wstępne odliczenie korygowane jest zgodnie z procedurami ustalonymi przez państwa członkowskie, w szczególności:

- a) gdy odliczenie jest większe lub mniejsze od tego, do którego podatnik był uprawniony;
- b) gdy po złożeniu deklaracji podatkowej nastąpi zmiana czynników branych pod uwagę przy określeniu kwoty odliczenia, w szczególności w przypadku odwołania zamówień lub uzyskania obniżki ceny; jednakże nie będzie dokonywano sił korekty w przypadkach transakcji w całości lub częściowo nieopracowanych oraz w przypadku udokumentowanego i potwierdzonego zniszczenia, zagubienia lub kradzieży w szczególności, jak również przy przekazywaniu prezentów o małej wartości oraz próbek według art. 5 ust. 6. Jednakże państwa członkowskie mogą wymagać korekty w przypadkach transakcji całościowo lub częściowo nieopracowanych oraz w przypadku kradzieży.

2. W przypadku dóbr inwestycyjnych korekta będzie obejmowała okres pięciu lat, w tym z rokiem, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane. Roczna korekta będzie dokonywana jedynie w odniesieniu do [może dotyczyć jedynie] jednej piątej podatku należnego na towary. Korekta jest dokonywana na podstawie zmian uprawnienia do odliczenia [z uwzględnieniem zmian w zakresie prawa do odliczenia] w kolejnych latach w stosunku do kwoty za rok, w którym towary zostały nabyte lub wyprodukowane.

[...].

Prawo niderlandzkie

8 Artykuł 2 Wet op de omzetbelasting 1968 (niderlandzkiej ustawy o podatku obrotowym z 1968 r., zwanej dalej „ustawą o podatku VAT”) stanowi, co następuje:

„Podatek obciążający dostawę towarów i świadczenie usług na rzecz przedsiębiorcy, dokonane przez wewnętrzne nabycie towarów oraz przywóz przeznaczonych dla niego towarów podlega odliczeniu od podatku objętego obowiązkiem zapłaty z tytułu dostaw towarów i świadczenia usług”.

9 Artykuł 15 ustawy o podatku VAT ma następujące brzmienie:

„1. W rozumieniu art. 2 podatkiem podlegającym odliczeniu przez przedsiębiorcę jest:

- a) podatek, który za okres objęty deklaracją został uwzględniony na fakturze sporządzonej w wymagany sposób przez innych przedsiębiorców z tytułu dostaw towarów i świadczenia usług dokonanych na rzecz przedsiębiorcy;

[...]

6. Warunki odliczenia podatku są określone na mocy zarządzenia ministra, gdy towary i usługi są również używane przez przedsiębiorcę do innych celów niż transakcje opodatkowane [...]. Warunki odliczenia podatku są określone przez zarządzenie ministra, gdy pojazd jest używany przez przedsiębiorcę również do celów prywatnych. W tych ramach możliwe jest ustanowienie, że zbycie towarów używanych przez przedsiębiorcę w jego przedsiębiorstwie nie będzie brane pod

uwag?

[...]

10 Artyku? 15 ust. 1 Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (zarz?dzenia wykonawczego do ustawy z 1968 r. w sprawie podatku obrotowego, zwanego dalej „zarz?dzeniem w sprawie podatku VAT”) ustanowionego na podstawie art. 15 ust. 6 owej ustawy przewiduje, co nast?puje:

„Podatek obci??aj?cy posiadanie – w tym równie? nabycie – przez przedsi?biorc? pojazdu samochodowego u?ywanego równie? do innych celów ni? w ramach przedsi?biorstwa (u?ytkowanie prywatne) jest w pierwszej kolejno?ci odliczany w ten sposób, jakby pojazd by? u?ytkowany wy??cznie w ramach przedsi?biorstwa; a nast?pnie, w zakresie dotycz?cym u?ytkowania do celów prywatnych zap?acie podlega podatek w wysoko?ci 12% rocznie od kwoty wydatków, które do celów podatku dochodowego s? traktowane jako pobranie, je?eli w zakresie owego podatku pojazd by? zaksi?gowany w ramach maj?tku przedsi?biorstwa. W tym wzgl?dzie u?ytkowanie pojazdu do celów prywatnych jest okre?lane na podstawie ró?nicy pomi?dzy ??czn? liczb? kilometrów przebytych przy wykorzystaniu pojazdu w roku podatkowym a ??czn? liczb? kilometrów przebytych na rzecz przedsi?biorstwa w zwi?zku z czynno?ciami obci??onymi podatkiem dochodowym. Podatek ów podlega zap?acie w przeci?gu drugiego okresu podatkowego roku podatkowego”.

Post?powanie przed s?dem krajowym i pytania prejudycjalne

11 T.G. van Laarhoven prowadzi dzia?alno?? gospodarcz? w zakresie doradztwa podatkowego w postaci jednoosobowego przedsi?biorstwa. W 2006 r. do maj?tku tego przedsi?biorstwa nale?a?y kolejno dwa pojazdy samochodowe. T.G. van Laarhoven u?ywa? ich zarówno w celach zawodowych, jak i prywatnych.

12 W trakcie wskazanego roku T.G. van Laarhoven przeby? owymi pojazdami ponad 500 km w celach prywatnych. W deklaracji podatku VAT dotycz?cej okresu od dnia 1 pa?dziernika do dnia 31 grudnia 2006 r. w zakresie dotycz?cym owego prywatnego u?ywania zadeklarowa? on na podstawie art. 15 zarz?dzenia w sprawie podatku VAT kwot? 538 EUR jako podlegaj?c? zap?acie z tytu?u tego podatku i ui?ci? j?.

13 T.G. van Laarhoven wniós? jednak odwo?anie z ??daniem uzyskania zwrotu wskazanej kwoty. W zwi?zku z tym, ?e odwo?anie to zosta?o oddalone na mocy decyzji Inspecteur, T.G. van Laarhoven wniós? do Rechtbank te Breda skarg? na t? decyzj? oddalaj?c?. S?d ów oddali? ow? skarg? na mocy orzeczenia z dnia 3 marca 2008 r., wobec czego podatnik wniós? skarg? kasacyjn? do Hoge Raad der Nederlanden.

14 S?d ów, opieraj?c si? na art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy uwa?a, ?e Królestwo Niderlandów przyj??o regulacj? podatkow? ograniczaj?c? odliczanie podatku VAT zwi?zanego z pojazdami samochodami u?ywanymi przez przedsi?biorc? do innych ni? zwi?zane z jego dzia?alno?ci? gospodarcz?. Regulacja ta, ustanowiona w art. 15 ust. 6 ustawy o podatku VAT w zwi?zku z art. 15 ust. 1 zarz?dzenia w sprawie podatku VAT, przewiduje, ?e podatek VAT obci??aj?cy nabycie takiego pojazdu jest w pierwszej kolejno?ci odliczany w taki sposób, jak gdyby pojazd by? u?ywany wy??cznie w ramach dzia?alno?ci gospodarczej. W dalszej kolejno?ci przedsi?biorca ten jest obci??any podatkiem VAT za u?ywanie tego pojazdu do celów prywatnych. Kwota tego podatku jest obliczana wed?ug stawki procentowej ustalonej w oparciu o kwot? rycza?towo okre?lonych wydatków, które do celów poboru podatku dochodowego s? uznawane za niezwi?zane z dzia?alno?ci? gospodarcz?. Wysoko?? tej rycza?towej kwoty jest okre?lana jako wyra?ona w procentach cz??? ceny katalogowej lub warto?ci rynkowej pojazdu.

15 Sąd krajowy wskazuje również, że po wejściu w życie szóstej dyrektywy przyjęta została pewna liczba zmian art. 15 ust. 1 zarządzenia w sprawie podatku VAT. Z jednej strony wielokrotnie zmieniana była stawka procentowa, a z drugiej strony – podnoszona była kwota poboru świadczeń stanowiła podstawą dla owej stawki procentowej. Owe zmiany zarządzenia miały generalnie negatywny wpływ dla podatnika w zakresie dotyczącym wysokości kwoty uwzględnianej tytułem ulżyczenia do celów prywatnych pojazdu zaliczanego do majątku przedsiębiorstwa, i w konsekwencji w zakresie kwoty odliczenia podatku VAT.

16 Mając na uwadze powyższe okoliczności, Hoge Raad der Nederlanden postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy są sprzeczne z art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy zmiany wprowadzone do uregulowania ograniczającego odliczenie, takiego jak rozpatrywane w niniejszym przypadku, w drodze których państwo członkowskie zamierza skorzystać z przewidzianej w tym przepisie możliwości (utrzymania w mocy) wyłączenia odliczenia w przypadku określonych towarów i usług, jeżeli skutek tych zmian w większości przypadków zwiększyła się kwota wyliczona z możliwości odliczenia, lecz zostały zachowane logika i systematyka tego ograniczającego możliwości odliczenia przepisu?

2) Jeżeli na pytanie to należy udzielić odpowiedzi twierdzącej, czy sąd krajowy nie może stosować uregulowania ograniczającego możliwości odliczenia jako całości, czy też wystarczy, że nie będzie on uwzględniał tego uregulowania o tyle, o ile rozszerza ono zakres stosowania wyłączenia lub ograniczenia istniejącego w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

Uwagi wstępne

17 Należy stwierdzić, że pytanie zadane przez sąd krajowy dotyczy wykładni art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy.

18 Sąd krajowy powołuje się na wskazany przepis szóstej dyrektywy, ponieważ wychodzi z założenia, że niderlandzka regulacja podatkowa leży u podstaw sporu, a mianowicie art. 15 ust. 1 zarządzenia w sprawie podatku VAT, stanowi regulację ograniczającą prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT w związku z nabyciem pojazdu samochodowego należącego do majątku przedsiębiorstwa danego podatnika, który to pojazd jest jednak używany dla jego celów prywatnych.

19 Z uwagi na powyższe stwierdzenie oraz okoliczności, że sporna w postępowaniu przed sądem krajowym regulacja podatkowa była wielokrotnie zmieniana od wejścia w życie szóstej dyrektywy w Niderlandach, sąd krajowy ma wątpliwości co do zgodności art. 15 ust. 1 zarządzenia w sprawie VAT z art. 17 ust. 6 owej dyrektywy.

20 Należy w tym względzie przypomnieć, że art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy mający charakter odstępstwa upoważnia państwo członkowskie do utrzymania w mocy ustawodawstwa dotyczącego wyłączenia prawa do odliczenia obowiązyującego w dniu wejścia w życie szóstej dyrektywy do czasu przyjęcia przez Radę przepisów, o których mowa w art. 17 ust. 6 akapit pierwszy (zob. wyroki: z dnia 14 czerwca 2001 r. w sprawie C-345/99 Komisja przeciwko Francji, Rec. s. I-4493, pkt 19; z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie C-371/07 Danfoss i AstraZeneca, Zb.Orz. s. I-9549, pkt 28).

21 Sąd krajowy uważa, że kolejne zmiany niderlandzkiej regulacji podatkowej mogły

skutkowa? dalej id?cym ograniczeniem prawa do odliczenia, ni? ograniczenie wynikaj?ce z przepisów maj?cych zastosowanie w dniu wej?cia w ?ycie szóstej dyrektywy, co mog?o prowadzi? do wykroczenia poza uprawnienie przyznane pa?stwom cz?onkowskim zgodnie z art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy.

22 Nale?y jednak?e wskaza?, ?e zgodnie z art. 15 ust. 1 pierwsza cz??? pierwszego zdania zarz?dzenia w sprawie podatku VAT podatek uiszczony w chwili nabycia pojazdu samochodowego u?ywanego do innych celów ni? w ramach przedsi?biorstwa podlega natychmiastowo i ca?kowicie odliczeniu w ten sposób, jakby pojazd by? u?ytkowany wy??cznie w ramach przedsi?biorstwa. Dopiero w dalszej kolejno?ci, w zastosowaniu drugiej cz???ci owego zdania prywatne u?ytkowanie pojazdu jest poddane opodatkowaniu o charakterze rycza?towym.

23 Wskazany art. 15 ust. 1 dokonuje zatem rozró?nienia pomi?dzy natychmiastowym i ca?kowitym odliczeniem naliczonego podatku VAT a podatkowym uwzgl?dnieniem u?ytkowania pojazdu do celów prywatnych w pó?niejszym stadium, a mianowicie w ramach obliczania podatku dochodowego danego przedsi?biorcy pod koniec ostatniego okresu podatkowego danego roku.

24 Z powy?szego wynika, ?e mechanizm podatkowy b?d?cy przedmiotem sporu w post?powaniu przed s?dem krajowym nie narusza w ?aden sposób prawa do odliczenia podatku VAT w zakresie dotycz?cym nabycia pojazdu samochodowego u?ywanego przez przedsi?biorc? do celów zarówno zawodowych, jak równie? prywatnych i w zwi?zku z tym nie mo?e by? kwalifikowany jako ograniczenie prawa do odliczenia podatku VAT uiszczonego przy nabyciu owego pojazdu.

25 Wskazany mechanizm mo?e zosta? uznany za zgodny z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u, wedle którego w przypadku wykorzystywania dobra inwestycyjnego do celów zarówno zawodowych, jak i prywatnych, zainteresowany ma, na potrzeby podatku VAT, mo?liwo?? dokonania wyboru, czy zaliczy? to dobro w ca?o?ci do aktywów swojego przedsi?biorstwa, czy pozostawi? ca?o?? w ramach maj?tku prywatnego, wy??czaj?c je tym samym ca?kowicie z systemu podatku VAT, czy te? zaliczy? je do aktywów przedsi?biorstwa jedynie w zakresie wynikaj?cym z rzeczywistego wykorzystania do celów zawodowych (wyroki: z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie C?434/03 Charles i Charles-Tijmens, Zb.Orz. s. I?7037, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 14 wrze?nia 2006 r. w sprawie C?72/05 Wollny, Zb.Orz. s. I?8297, pkt 21).

26 Je?eli podatnik zdecyduje si? traktowa? dobra inwestycyjne wykorzystywane jednocze?nie do celów zawodowych i celów prywatnych jako dobra nale??ce do przedsi?biorstwa, to podatek VAT naliczony przy nabyciu tych dóbr podlega co do zasady ca?kowicie i natychmiastowo odliczeniu (zob. ww. wyroki: w sprawie Charles i Charles-Tijmens, pkt 24; w sprawie Wollny, pkt 22).

27 Jednak?e w takim przypadku prawo do ca?kowitego i natychmiastowego odliczenia podatku VAT uiszczonego przy nabyciu skutkuje zwi?zanym z tym obowi?zkiem uiszczenia podatku VAT w zakresie prywatnego u?ytkowania przedmiotów nale??cych do przedsi?biorstwa (zob. ww. wyroki: w sprawie Charles i Charles-Tijmens, pkt 30; w sprawie Wollny, pkt 24). W tym celu art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy zrównuje u?ytkowanie do celów prywatnych z odp?atnym ?wiadzceniem us?ug, w zwi?zku z czym podatnik powinien, zgodnie z art. 11 cz??? A ust. 1 lit. c) owej dyrektywy, ui?ci? podatek VAT od wydatków zwi?zanych z tym u?ytkowaniem (zob. wyrok z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie C?269/00 Seeling, Rec. s. I?4101, pkt 42, 43).

28 W tych okoliczno?ciach, maj?c na uwadze orzecznictwo wskazane w trzech poprzednich punktach, pytania przedstawione przez s?d krajowy nale?y rozumie? w ten sposób, ?e zmierza si? do ustalenia, w jaki sposób nale?y interpretowa? przepisy szóstej dyrektywy dotycz?ce opodatkowania prywatnego u?ytkowania pojazdu samochodowego przyporz?dkowanego do

majtku przedsiębiorstwa.

29 Okoliczności, iż sąd krajowy na podstawie nieformalnej sformułowanej pytania prejudycjalne, odnoszący się do przepisu szóstej dyrektywy mającego zastosowanie do innych przypadków, nie stoi na przeszkodzie temu, aby Trybunał dostarczył temu sądowi wszystkich wskazówek interpretacyjnych, które mogą być przydatne dla osądzenia zawisłej przed nim sprawy, niezależnie od tego, czy sąd ten odniósł się do nich w treści pytania (zob. podobnie wyrok z dnia 15 lipca 2010 r. w sprawie C-368/09 Pannon Gép Centrum, Zb.Orz. s. I-7467, pkt 33 i przytoczone tam orzecznictwo).

W przedmiocie pytania prejudycjalnych

30 Mając na uwadze powyższe, należy uznać, że w swych dwóch pytaniach, które należy rozpatrzyć oddzielnie, sąd krajowy zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy w związku z art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowej regulacji podatkowej, która w pierwszej kolejności upoważnia podatnika, którego pojazdy samochodowe są używane zarówno do celów związanych z działalnością, jak również do celów prywatnych, do natychmiastowego i całkowitego odliczenia naliczonego podatku VAT, lecz w dalszej kolejności przewiduje w zakresie dotyczącym użytkowania prywatnego owych pojazdów coroczne opodatkowanie oparte – do celów określenia podstawy opodatkowania podatkiem VAT podlegającego zapłacie w danym roku podatkowym – na metodzie ryczałtowego obliczenia wydatków związanych z tym użytkowaniem.

31 W zakresie dotyczącym wskazanego opodatkowania, jak przypomniano w pkt 27 niniejszego wyroku, art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy przewiduje, że opodatkowanie powinno zostać dokonane na podstawie kwoty wydatków poniesionych przez podatnika w związku z wykonaniem spornych usług (zob. ww. wyrok w sprawie Charles i Charles-Tijmens, pkt 25; wyrok z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie C-460/07 Puffer, Zb.Orz. s. I-3251, pkt 41).

32 Z powyższego wynika, że celem udzielenia sądowi krajowemu użytecznych wskazówek należy dokonać wykładni pojęcia „sumy wydatków poniesionych przez podatnika na wykonanie usług” ustanowionego we wskazanym art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c).

33 W tym względzie należy stwierdzić, jak wskazał rzecznik generalny w pkt 28 i 29 opinii, że prawdą jest, iż państwa członkowskie dysponują pewnym zakresem swobodnego uznania odnośnie zasad regulujących określenie kwot owych wydatków, i w ramach tego zakresu dopuszczone są do pewnego stopnia ryczałtowe metody obliczeniowe. Należy jednak zapewnić, aby ewentualne ryczałtowanie w ramach obliczania podatku VAT podlegającego zapłacie przez podatnika było w szczególności zgodne z zasadą proporcjonalności w tym sensie, że obliczenie ryczałtowe musi być proporcjonalne do zakresu użytkowania spornych przedmiotów do celów prywatnych.

34 Korzystając bowiem ze wskazanego zakresu uznania, państwa członkowskie są zobowiązane do poszanowania ratio legis art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy, które polega na określeniu podstawy opodatkowania w sposób odpowiadający użytkowaniu owych przedmiotów do celów prywatnych.

35 Jednocześnie przy określeniu kwoty wydatków poniesionych przez podatnika należy uniknąć sytuacji, w której podatnikowi, który wykorzystuje przedmiot zaliczony do aktywów swego przedsiębiorstwa także do celów prywatnych, przysporzona zostałaby bezpodstawną korzyść gospodarczą kosztem konsumenta końcowego w związku z tym, że ów podatnik dokonał bezpodstawnego odliczenia podatku VAT (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Wollny, pkt 35).

36 W tych okolicznościach do sądu krajowego, mającego wyznaczyć w zakresie dokonywania wydatki prawa krajowego, należy ocena – przy uwzględnieniu wskazówek udzielonych przez Trybunał – czy przewidziane w niderlandzkiej regulacji podatkowej warunki obliczenia podstawy opodatkowania podatkiem VAT podlegające zapłacie w związku z użytkowaniem do celów prywatnych przedmiotu zaliczonego do majątku przedsiębiorstwa mogą zostać uznane za zgodne z pojęciem „sumy wydatków poniesionych na wykonanie usługi” w rozumieniu art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy.

37 W takim wypadku zadaniem sądu krajowego jest dokonanie wydatki swego prawa wewnętrznego – w zakresie, w jakim jest to możliwe – w świetle brzmienia i celów szóstej dyrektywy, aby osiągnąć przewidziane przez nią skutki, udzielając pierwszeństwa wydatki przepisów krajowych najbardziej zgodnej z tymi celami, a przez to dochodzić do rozstrzygnięcia zgodnego z przepisami tej dyrektywy, a także, w razie konieczności, powstrzymać się od zastosowania wszelkich przepisów prawa krajowego niezgodnych z dyrektywą (zob. wyrok z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-414/07 Magoora, Zb.Orz. s. I-10921, pkt 44 i przytoczone tam orzecznictwo).

38 Mając na uwadze powyższe, na przedstawione pytania należy udzielić odpowiedzi, że art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy w związku z art. 11 cz. III A ust. 1 lit. c) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on krajowej regulacji podatkowej, która w pierwszej kolejności upoważnia podatnika, którego pojazdy samochodowe są używane zarówno do celów związanych z działalnością, jak również do celów prywatnych, do natychmiastowego i całkowitego odliczenia naliczonego podatku VAT, jednak w dalszej kolejności przewiduje w zakresie dotyczącym użytkowania owych pojazdów do celów prywatnych coroczne opodatkowanie oparte – dla potrzeb określenia podstawy opodatkowania podatkiem VAT podlegającym zapłacie w danym roku podatkowym – na metodzie ryczałtowego obliczenia wydatków związanych z tym użytkowaniem bez uwzględnienia w sposób proporcjonalny zakresu owego użytkowania.

W przedmiocie kosztów

39 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Artyku? 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw pa?stw cz?onkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od warto?ci dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektyw? Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., w zwi?zku z art. 11 cz??? A ust. 1 lit. c) tej?e dyrektywy nale?y interpretowa? w ten sposób, ?e sprzeciwia si? on krajowej regulacji podatkowej, która w pierwszej kolejno?ci upowa?nia podatnika, którego pojazdy samochodowe s? u?ywane zarówno do celów zwi?zanych z dzia?alno?ci?, jak równie? do celów prywatnych, do natychmiastowego i ca?kowitego odliczenia naliczonego podatku od warto?ci dodanej, jednak w dalszej kolejno?ci przewiduje w zakresie dotycz?cym u?ytkowania owych pojazdów do celów prywatnych coroczne opodatkowanie oparte – dla potrzeb okre?lenia podstawy opodatkowania podatkiem od warto?ci dodanej podlegaj?cym zap?acie w danym roku podatkowym – na metodzie rycza?owego obliczenia wydatków zwi?zanych z tym u?ytkowaniem bez uwzgl?dnienia w sposób proporcjonalny zakresu owego u?ytkowania.

Podpisy

* J?zyk post?powania: niderlandzki.